गुजराथी-
-शिक्षण-
-माला.

-पुष्प ३-

सतारा.

ગુજરાથી-શિક્ષણ-માલા.

તેઓશ્રીનેજ ધન્યછે, તેઓજ વદવાયોગ્યછે, તેવોનુજ જન્મ અને જીવીત વખાણ વાલાયકછે કે જેવો જ્ઞાતિના સુખતી સુખી થાયછે, અને જ્ઞાતિના દુઃખથી દુઃખીથાયછે.

માલાનો-સંકલ્પ.—

આપણા વિસાનાગર જ્ઞાતિમા ભાંડુપ્રેમ-એકતા અને શુભઅંકુર સ્ફુરાવવા નિરંતર પ્રયત્નો કરીસું:

विषयानुक्रम.

गुजराथी शिक्षण माला.

आसो वद १३ संवत १९७३.

प्रकाशकना बे शब्दो.

अंतःकरण माहिली तळमळ ए सुहृद्पासे केहवी लागे छे. तेविना दुःख ओछुं थतु नथी एम माणसनो धर्म छे. जेओए आ मालाने आश्रय आप्योछे, तेने आ मालाउपर खरुं प्रेम छे एम अमारी दृढ समजूत छे. तेसारु अमो तेमने सुहृदय समजीने अमारु अंतःक. ण खुल्लुकरी बतावीए छीये. आवतुं त्रिजु पुष्प विजयादशमीना दिने आश्रयदाताना हाथमा पडशे एम अमारी इच्छा हती अने तेसारु यत्न चलावेलो हतो, अने ते दिवस चुकवणार नही एम अमारी समजण हती पण घणी अपरिहार्य; अडचणो होवाथी आ मालानो अंक विजयादशमीना बदले अवे तमारा हाथमा पडेछे तेसारु अमो बहु दिलगीर छीये, अने ते माटे अमो आश्रयदातानी क्षमा मागीए छीये. वखत थवा नालिधे अमो घणा लोकना रीसनेपात्र थया छीयेए खरुं छे; पण तेओए अमारा अनुकंपनीय स्थितिनो वचार कर्योतो अमारा उपरनी रीस ओछी थशे. आ व्यवसायमा अमो जेटलु साहस खरच कर्युं छे तेटलोज उत्साह प्राप्त थवा जेवो लोकाश्रय आ मालाने न मळ्याना लिधे तेना

कार्यक्रमोमा सतत व्यत्यय आवे छे.

हालनु युग द्रव्यशक्तिनु छे ए कोईने नवुं केहवा जोइयेछे एम नही. **सर्वे गुणाः कांचनमाश्रयन्ति** एना उलटुं परिस्थिति छे. जेओने अल्प अनुभव हशे, तेमने पैसाविना आ संस्था केटली कष्टमय स्थितीमा छे तेनी कल्पना सहज करवा आवशे. आकिंचन अवस्थामा केवळ अदृष्टनासाथे वढवुलागे एम नही, तो ओछुं जोनारा अने परोत्कर्षसहिष्णु सज्जनना मार्गमा आडुं पडेला कांढा काढी नाखी आपणो मार्ग सुलभ करवानो होय छे. भवितव्यतेए एवाच परिस्थितीना हाथमा आपणाथी एक एक पग कष्टथी आगळ नाखवो लागेछे करीने आश्रयदाताना हाथमा अंक पडवाने एटला दिवस लाग्या. आ हकीकत सांभळीने अमारा उपरनी रीस ओछी न थाय तो आ संस्थानु हजी सुधी दुर्भाग्य थई रहेलु नथी एम मोटा कष्टेथी केहवुं लागे छे ग्रंथप्रकाशना व्यवसायमा बधा बाजूथी अमो नवुं धोरण स्विकारीने विलक्षण साहस करेलु छे, ते बदले आश्रयदाता अने ज्ञातिबन्धु सहानभूति बतलावे छे ए सत्य छे पण हालना स्थितिमा फक्त शाद्बिक सहानभूतिथी आ काम चालवुं शक्य नथी. तेने नाणानु सहाय जोइये छे. आ नाणानु बळ लोकाश्रय उपर छे, अने आश्रयदाता एज आपवु जोइये. कोई नाणानालिधे एकादो विद्वान छापखाना-मार्था छपावी जलदी बहार काढशे; पण ते आपणा ज्ञातिबान्धवना हाथमा आवके शुं तेनो वचार छे. अमारी मुख्य इच्छा आ मालानु प्रत्येक पुष्प घेरघेर जाय अने जेओने वाचवा आवेछे तेओए वांचीए एम अमारी इच्छा छे. आ इच्छा पूर्ण थाय करीने परमेश्वर आपशे ते बुद्धिती प्रयत्न करीए छीये. मुख्य प्रयत्न आश्रयदाताए करवो जोइए बिजू तेमने ए सहज करवा जेओ छे. आपणा भाइबंदने, सगावालाने अने ओळखाणवालाने आ मालाने वर्गणीदार थवा बदले केहो तो आ माला थोडा

दिवसमा पात्र थशे अमारा आश्रय दाता जो मेहेर करशी तो आ मालानी उन्नति झट थशे अने प्रत्येक पुष्प वखतना वखत प्रसिद्ध थशे. ए अमारा विनंतिने मान मळशे एम खातरी छे, अने थाय तेटला झट नाम दाखल करवा लखशो एम आशा छे. आवतु चौथु पुष्प आपणापर अवलंबिन छे. घणुकरीने ए कारतेक वदमा बहार पडशे. हालमा वधारे लखवानी जरुरी नथी. अमो जे एक एक वर्गणीदार मळावी आपवानी मागणी करेली छे ते अत्यंत अल्प छे. आ मागणी पुर्णथवा सारु परमेश्वर बधा प्रिय बान्धवने बुद्धि आपशे एम धारीने आ लेख पुरो करूं छुं.

—+—

आपणी विसानगर ज्ञाति अने तेनु कर्तव्य.

कोईपण व्यक्ती, समाज, ज्ञाति, अथवा देशमा नवजिवननी चैतन्यमय शक्ति रेडता पेहेला तेना रोगनी खरी चिकीत्सा करी ते रोग नाशवानो यत्न हीतावह छे.

आ उपरनो सिद्धांत ध्यानमा लावी अत्रेना आपणा ज्ञातिना वास्तविक स्थितीनो विचार करवानो छे, ते पेला प्रथम प्रश्न आ छे के हालनी आपणी स्थिती सारी छे के नथी.

अर्थात आपणे जणासेके गया १०–१५ वरसथी आपणा ज्ञातिमा निर्वंशनसिंख्या वधती चाली छे बाळ विधवा—ओनु प्रमाण वधतु चाल्यु छे; ज्ञातिमा अज्ञान प्रवर्ती रहयाथी अनेक तऱ्हाना मत्सर वधारे प्रमाणमा थता चाल्या छे अने आ अज्ञानना प्रतापें कुवाना देडकाने पोतानु जिवन कुवामांज समाई गयेछु देखाय छे; तेवोने

पोतानी हद्‌नबिहारना पोताना भाई भांडुओ सुकरी रह्या छे, केवुं जिवन गाळी रह्या छे ते वगैरेनी पंचात करवी पडती नथी. अने एज अज्ञान तेमना अने आपणा पण उन्नतीना आड आवेछे.

आपणा भाईबंद ज्ञातिओ तरफ जोईये तो ते आपणु के रीते हीत थशे एनो विचार करी आपणाथी आगळ जता आमे मात्र अमारा माटे सारु सु छे ते नक्की जाणवानी अत्रेना अमारा नेता ओनी (अग्रेसरोनी) विचार शक्ती नाश पामे, अने तेवानो बाळकोमा हितेच्छु हितवर्धक वगैरे समाज उत्पन्न थई मांगलीक वधामणी आपी साहित्यरुपी घंटानाद वगाडी तेमने जाग्रृत करवा अपरमीत यत्न कर्‍या छता पण जे अग्रेसरो जागृत न थतां उरफाठी निंदा करवाने कारणीभूत थाय छे; तो खास समजवु जोइयेके अत्रे आपने एक महान रोग लागु पडेलोछे अने ते रोग सामान्य प्रकारनो नथी पण घणो भयंकर अने अखेर जिव लेवा वालो छे. उपरनो रोग लागु पडेछे ए जणाववाने आमने घणु दुःख थायछे के जे वखते जगतनी अंदरना तमाम देशो अने देशना अंदरनी तमाम ज्ञातिओ सरस्वती (विद्या) देवीनी साची उपासक बनी छे तेज वखते अमो अविद्यारूपी राक्षशीणना मोह जालमा लुब्ध थई घोर निद्रामा घोरीये छींये माटे आपणी खरी वस्तुस्थिती एकंदर रीते केवी छे, आपणु मुळ सामर्थ्य केटलु छे, आपणी व्यापारी स्थिती केवी छे आपणी केळवणी विषयक स्थिती केवी छे इत्यादिनु माप काढी सुधारी उन्नती आवस्थामा लाववासारूं आपणे आपणा तेर गामनी एक संस्था स्थापवानी घणी जरुरी छे. ते संस्थाना हेतु तथा नियमो आवता अंकमा प्रसिद्ध करवामा आवशे.

अपूर्ण.

करमाळाना बे तडोनी एकी.

अथवा नालायक नेताओनी बडतर्फी.

गया सपटेंबर १९१७ ना रोजे करमाळानु महाजन तैना दत्तात्रय महाराजना मंदेरमा एकठु थयु हतु; ते वखते भाई जिवणलाल अमदाबादवाला तथा विठ्ठलदास गोकुलदास सतारावाळाये तडोनी एकत्रता थवा सारू जे जोरदार मुद्देसुद अने सुंदर भाषण कर्‍यु ते बद्दल ते भाईओ स्तुतीनें (अभिनंदननें) पात्र छे.

गया सात वरसना तवोना वादविवादमा खरो पक्ष कोणतो अने खोटो कोणतो ये हवे आपणे जाणवानी जरूरी नथी पण एटलु तो खरू के तैना माननीय नेताओये आपणा एटला न्हाना ज्ञातिमा ७ वरस बे तड राखवा ए मोठी चूक करेली छे; अने तेओ तरफथी आकरता वधारे गैरशिस्त बिजू कृत्य थई शकसे अवु अमोने पण वाटतु नथी. बे सनदशीर कृत्यमा तेवोना आ कृत्यनो १ लो नंबर छे.

अमारा माननीय (करमाळाना) अग्रेसरोना अरेरावी वर्तन तरफ जोता तैना प्रत्येक ज्ञातिबंधुनु वर्तन शांतताप्रिय अने प्रशंसनीयच हतु.

आ श्रीमंत अग्रेसरोबद्दल अमरा हृदयमा आदर नथी एम नथी; अने आ मानापमाननो प्रश्न नथी पण अधिकारनो छे, पछे ज्ञातिमतने मान आपवानो के नई आ तेवो श्रीने अमारो प्रश्न छे. आ श्रीमंत घणा सज्जन छे पण तेओए नियम भंगनु घोर पाप करेलु छे, तेओने ज्ञातिमा ऐक्यनी जरूरी होत तो महाजनमा बोलवानी सुभीती

हती के अमे जे कर्‍यु छे ते शुद्ध हेतुथी करेलु छे. ज्ञातिमतने मान आपवा अमे तयार छीये, चूक्या होईये तो योग्य मार्ग देखाडो.

ज्ञातिना आगळ व्यक्तीनी, पुरुषनी, माणसनी किंमत सु! ज्ञातिमतने मान आप्यांज जोइये. बाल्य अवस्थामा ज्ञातिनो गळो दाबणारा गृहस्थ केटलाबी योग्यताना होया तो अमोने तेवोनी जरूर नथी. तेवा श्रीये हवे अज्ञात वास पतकरवो नईतो ज्ञातिनो कैवार लेवो. ऐवो एक वखत हतो के ते वखते ज्ञातिना आ एटला एकज मालक पण हवे तो ते वखत गयो. हवे अमने ज्ञाति सत्ता जोईये छे, ज्ञाति होमरूल जोइयेछे, ज्ञातिस्वराज्य जोइये छे; पछे सु अमारामा अमारा बे तड एकत्र करवानी ताकद नथी ?

छेवट भाई वल्लभदास तथा जमनादासे तड एकत्र करवा सारू जे अविश्रांत खटपट करी ते बद्दल तेओ श्रीने धन्यवाद आपीये छीये.

आशा राखीये छीये के अमारा माननीय अग्रेसरो हवे शांत मगज राखीने ज्ञाति हितनु काम तटस्थपणे अने ज्ञातिमा सरळता रहे एवांज समाधानकारक रीते करशे.

तटस्थ.

स्त्री शिक्षण.

(आगळ चालू)

देशना हालना स्थितीमा जो अयोग्य शिक्षण आपयु तो घणोच धोको बेसवानो सम्भव छे. कशो एवो प्रकार आपणा देशमा चालू छे. इंग्लण्ड सरीखा देशमा ' उच्च शिक्षण ' आनामना नीचे जे शिक्षण आपवामा आवेछे, तेमा कशो फरक नथी. अवा जातना शिक्षण

पासेथी इग्लंदमा केटलो फायदो थायछे. ते कही शकवा आवानो नथी, थोडामाच तमोने एटलोच सुचना करवानो मारो वच्यार छे के पेट भरवामाटे, वादवेवाद करवासारू, तथा पुरसनी बरावरी करवासारू, इग्लंदमा भणवानी जरुरी थई पडेली छे. पुरस जेवू स्वातंत्र्य जोइये करीने मणछे, तेना जे मुख्य चिन्ह ' डीग्री, तथा डीप्लोमा आ बनी रह्या.

हिंदुस्थानमेली व्यहवारिक, सामाजिक, तथा औद्योगीक स्थितीमा जो बराबरी रहोत तो कुंवारीयो घणीच थओत अने तेमना पेटने मळवा सारु खटपट करवानी खास जरुरी पडोत, जे शिक्षणनी इग्लंडमा जरुरी छे, तेवा जातनु शिक्षण अहीया आपवानी जरुरी थावोत पण हिंदुस्थानमा येवी स्थिती नथी. आसर्वेने मालेमछे. एक-मेकना चढाओडती पुरसनेच सारो रोजगार मळतो नथी. इग्लंद सरीखी आपणा देशमा स्थिती थशे येम बिलकूल संभव नथी. पेट माटे मळवानो प्रसंग आपणामाला बैराओने खास आवेलो नथी, पण हालमा देशमा जे जातनु शिक्षण मळे छे ते जाताना शिक्षणनी आमोने बिलकूल जरुरी नथी. अमोने जे शिक्षण आपवा पासेथी सारी ग्रहिणी तथा सारी माताओ बने तेउच शिक्षण आपवा जोइये. जो येवू शिक्षण आप्यु तो तेमना शिलने अनुकूल अने परीणामे हिंदुस्थनें हितकर थसे.

ते आमकेः— प्रत्येक बैराओने आपणा मात्रभाषानु ज्ञान आपवा जोइये पछे ते भाषा कांई जातनी होयतो फकर नहीं. तेमच तेमने लखवा आवना जोये उदात येवा प्राचिन ग्रंथ, वाङगमय संस्कृत तथा पुराण सहज वाचवा आवे येउ संस्कृतनुपण ज्ञान जोइये. जो थोडु घणु इंग्लिशनु ज्ञान होयतो सारु तेनु कारण एटलुच का आपणा वर तथा छोकरा ना बदले सहानुभूति उत्पन्न थाय. इंग्रजी भाषा

पासे थी ज्ञान, आनंद, बोध प्राप्त थवा सरखो छे. अने हालमा हिंदुस्थाननें ज्योती सुधारणानें पण तेनो घणो उपयोग थस. वलि पोतानी रहवानी जगा अने जोतु करतु घरमाली बीजी बधी व्यवस्था जे राख्या तो आपणु आरोग्य जे पासेथी वधशे, तेनु यथार्थ ज्ञान तेमनें मळवानी जरुरी छे. मांदा माणसनी सारा रीते सेवा करवा आवे अने साधा रोगने पण ओखद आपवानु थोडु ज्ञान जोये. कोई कलानु ज्ञान पण आववा जोये जो तेमने चित्र कलानु तथा शिववानु कामनु ज्ञान होवाथी प्रहिणीनें समाधानकारक, आल्हाददायक बनावामा आवशे. पछे ते घर येटले निर्दोष तथा सुखपुर्ण थसे. आवा प्रकारना शिक्षण थी हिंदुस्थान माला स्त्रियोन सद्गुणमा शिलमा, बुद्धीमा विकार थसे आम करेथी तेमना अंतःकरण शुद्ध थशी, तेमनी जाणवानी शक्ति वधशे, तेमना मनमा भक्तिभाव उत्पन्न थसे, तेमने आत्मानु सतस्वरुपनी ओळखाण करीलेवानी इच्छा थसे. हिंदुस्थानमाला स्त्रियोनी आध्यात्म उपरली श्रद्धा कोई वखते जवानी नथी, आपनो जे प्राचीन धर्म तेनातरफ ज्ञानने, तथा भक्तिनो उपयोग करी लेवा आवशे, नकामा तथा नास्तिक मतना खोटा परिणाम पासेथी तेमने आपणा वरने तथा छोकराओनें रक्षण करवा आवशे. हिंदुधर्म पासेथी हालसुधी पवित्र रेहलीछे, तेचधरम पासेथी तेमनें ज्ञानी राखवा जोइय.

सतारा समाजः— भादरवा वद ८ नादीने भोरवाला देवी दामोदरदास रामदास तथा. नगरवाला सोनी. जिवनदास मनमोहनदास येओने पान सोपारी करेली हती ते वखते समाजने देवी दामोदरदासये वैष्णवधर्म पताका नामना मासिकनी वर्गणी आपवानु कबुल कर्‍यु छे, अने सोनी जिवनदास तेआये भेट दाखल रुपया २ आप्या. ते वखते धर्मपर चार शद्ब कह्या, अने नगरना समाजनी थोडामा हकीगत कही. तेआना आमो आभारी छी.

(लेखक:—विठ्ठलदास सर्वोत्तमदास, सांगली.)

एक माणसनापासे एक जनावर ऊभू होय तो ये बेजणने जोया बरोबर तेमाथी माणस केवो ने जनावर केऊये जाणवामा आवेछे कारण जनावर ने माणस जुदाजुदा जातना प्राणीयो छे. पण एक सद्गुणी माणसनापासे एक दुर्जन माणस उभो होय तो तेने जोई तेमाथी सद्गुणी माणस केवोछे अने दुर्जन माणस केवोछे ये जाणवामा आवण र नथी. कारण सद्गुणी माणस ने दुर्गुणी माणस आ बेजण एकच जातना प्राणी छी. तेना वर्ण, वय, शरीरसंपत्ती, तेनो पेहराव विगेरे बाबतमा ये बेजणमा फरक रेहछे. पण फरकथी सद्गुणी माणस केवो अने दुर्गुणी माणस केवो एनी परिक्षा करवा आवती नथी ते परिक्षा करवानी आटक जुदी छे ते नीचे लख्या प्रमाणें छे.

(सद्गुणी माणसना लक्षण.)

सरवे माणसना उपर, प्राणीयो उपर तथा सरवे पदार्थ उपर सदगुणी माणस समदृष्टी राखेछे. गंगानु जल स्वच्छ तथा पवित्र छे ने चौकडीनु जल खराब तथा अपवित्र छे पण आ बे जळमा पडेलु सूर्यनु प्रतीबिंब सूर्य एकच होवाथी वन्दनीय छे; सफेत, लाल, लीलो ने पिलो येवा चार रंगना चार काचना पेला लई तेमा दुध मुकीये एटले दुधनो रंग जुदो जुदो देखाय छे पण ते चार पात्रमाला दुधनी रुची तथा तेनो अस्सल सफेद रंग सरखोच होय छे. तेमच काचनो प्यालो, काचनी बशी, काचनी हांडी तथा काचनी चिमणी आ सरवे चीजो जुदी जुदी देखायछे पण ते बधी काचमय छे. आ उपर कहेला दाखला प्रमाणें सद्गुणी माणसने, सरवे माणस, प्राणी, तथा जनावरादिक विगेरेमा तथा

बधा जिनसोमां परमात्म स्वरूप देखायछे. तेथी तेने ब्राह्मण, वर्णांक, तथा महार; कुतरो, हाथी, वाघ, साप; लोखंड तथा सोनु, हिरा, फत्तर ये बधामा पारमार्थीक दृष्टीथी जोता सरखींच दृष्टी होवाना लथतेमा तेने काईपण फरक देखाते नथी तेथी ये माणस तथा इतर प्राणी तथा वस्तु उपर सरखो प्रेम राखेछे. चागदेव साधु थई गया ते वाघने घोडा सारखू रमाडतां हता. परोपकार करवामाटे सद्गुणी सज्जन माणस जन्मी छी. सद्गुणी माणसनी बिजाउपर परोपकार करता रही छी. सद्गुणी माणस आपणा शत्रूउपर उपकार करीछी. सद्गुणी माणस उपकार करती वखते आपना पोताना हित उपर बिलकूल लक्ष राखता नथी. तथा बीजाउपर परोपकार करतां वखते संकट आव्यु, दुःख सोसवू भाग पडयू तो पण पाछळ लेता नर्थी. जेम नदीयो आपणु पाणी आपणच पिता नथी; वृक्ष आपणा फळ आपण खाता नथी तेमच सद्गुणी माणसना धर्म, जन्म, परोपकार माट छे, परोपकार करती वखते सद्गुणी माणसनु मन कमळना फूल जेऊ कोमल, माखण (लोणी) जेऊ मऊ रहेछे ने संकट समये, दुःखना वखत तेनु मन कठीण फत्तर जेऊ थाय छे तेनु मन कठण छे, आम देखाय छे. कारण दुष्ट लोकना कठण शद्व रूप तीक्ष्ण वाणथी ते थोडापण फुटी जाता नथी. सद्गुणी माणसनो सहवास सारो तथा सुखकर थाय छे, ये आपणा मित्रने पण क्षण एकमा आपणा सारिखो करी नाखेछे. जेम राजो भिकारी माणसने श्रीमंत करी शके तेम सद्गुणी माणस आपणा मित्रने आपणा सारिखो सद्गुणी वनावेछे. सद्गुणी माणस वीजाना सारा गुणनी प्रशंसा करेछे तथा तेना दोष मनना राखेछे. तेनु मुख सदा प्रसन्न रहेछे, तेनी वागणूक नम्र ममताळू रहेछे. ये आपणा पोताना गुणनु कोई पासे वर्णन करतो नथी ने आपणो सारो गुण कोईबाते विपत्ती

कालमा पण छोडतो नथो. सद्गुणी माणस दुष्ट माणसना संगतथी बगडतो नथी. सद्गुणी माणसनु दर्शन लिधा बरावर दर्शन लेणार माणस पवित्र थाय छे. जेम आमली जोया बरोबर मोडाने पाणी छुटेछे तेमज सुन्दर तथा तरूण रूपवती वेश्या स्त्री दुर्गुणी जोयाबराबर मनमा कामवासना उत्पन्न थायछे ते प्रमाणें सद्गुणी माणसने जोयाबवाबर जोनार माणसनु मन पवित्र थाय छे.

विसा वडनागर हितवर्धक समाजनो

—वार्षिक रिपोर्ट—

समाजनो उद्देश.

आ समाज गया भादरवा शु॥ १४ संवत १९७२ ना दिने देवी गणपतदास हिराचन्दना नेतृत्वानिचे उघाडवामा आव्या. आ समाज स्थापन करवानो उद्देश आके जे आपणो गुजराथी ससाज हालमा अज्ञानरूपी अंधकारमा पडी गयो छे, अने धाडधाडे अवनति पामे छे. तेनें ज्ञानरूपी अमृत पावी तेना उन्नतिसारु एटले निती, धर्म, वेपार, कलाकौशल्य विगेरे सर्वे कार्यनु शिक्षण मळाववासारु ते बाजूथी प्रयत्न करीने आपणा समाजने सारीरीते वळण लगाडवामाटे काढवामा आवेला छे.

गयि वरसानि कार्यकारी मण्डळी.

रा० रा० देवी गणपतदास हिराचन्द (अध्यक्ष.)
,, ,, देवी गोपाळदास गणपतदास (सेक्रेटरी.)
,, ,, पारेख गोकूळदास वेंकटीदास (आडीटर.)
,, ,, शहा गोपाळदास विठ्ठलदास (खजीनदार.)

समाजनाथी थयेली कामगिरी.

आ वरसमा वकील जिवनलाल नाथालाल अने ज्ञानविजय महाराजना व्याख्यानो करवामा आव्या. समाज महीलं मेंबरोना धार्मिक, सामाजिक, अने औद्योदिक विषयउपर भाषण थया.

विद्वानोंनी तथा ज्ञातिबन्धुओना आगमन.

वकील अमदाबादवाला शेट जिवनलाल नाथालाल, ज्ञानविजय महाराज, गांधी गणपतदास नारायणदास, मुम्बईकर शेठ विठ्ठलदास नारायणदास अने पुरशोत्तमदास गोकूळदास पुणावालाने अवा लोकोने गया वरसमा पानविडाने आमंत्रण करेलुं हतुं अने तेओए आवीने समाजने अलभ्य लाभ आप्यो.

आ समाजना नियमों:—

१. आ संस्थाने जे कोई ५० रुपया आपशे ते तहाहयात सभासद समजमा आवशे.

२. जे कोई दरमासनी बे आणा वर्गणि आपशे ते मेंबरोने बे मतनो अधिकार राखेलो छे.

३. एक आणो वर्गणि आपणाराने मेम्बर समजवामा आवशे.

४. समाजमा आवते वखते समाजना नोन्द प्रमाणें लखी, आपणु नाम दाखल करवुं लागेछे.

५. एक वखत नाम काढी फरीथी दाखल करवुं होय तों घालवासारु प्रवेश फी बे आणा आपवी पडे छे.

६. आ संस्थाना वधता नियम करवानो अधिकार संस्थाना मेंबरोना बहुमतेथी करवानो राखेलो छे.

७. पंधर वरससुधी विद्यार्थीओने वाचवाने तथा भाषण सांभळवाने मफत राखवामा आव्यु छे.

८. परगामवालाने त्रण दिवस आवाने मफत रखवामा आवेलुं छे.

वर्गणीदार.

बे आणा तथा एक आणा वर्गणिदारनी नामो:—

रा० रा० देवी गणपतदास हिराचन्द.
रा० रा० देवी गोपाळ गणेश.
रा० रा० देवी वासुदेवदास गोपाळदास.
रा० रा० देवी सितारामदास रामकृष्णदास.
रा० रा० देवी छोटुभाई रामकृष्णदास.
रा० रा० पारेख गोकूळदास वेंकटीदास.
रा० रा० शहा गोपाळदास विठ्ठलदास.
रा० रा० शेठ केशवदास दामोधरदास.
रा० रा० शेठ लक्षुमणदास गोकूळदास.
रा० रा० शहा विठ्ठलदास गोकूळदास.
रा० रा० देवी गोविन्ददास राजाराम.
रा० रा० देवी वासुदेव राजाराम.
रा० रा० दोसी लाळदास मदनदास.
रा० रा० दोसी गणपतदास गोकूळदास.
रा० रा० दोसी मोतीराम गोकूळदास.
रा० रा० दोसी रणछोडदास लक्षुमणदास.
रा० रा० दोसी रामदास लक्षुमणदास.
रा० रा० पारेख गोवर्धनदास नरोत्तमदास.
रा० रा० पारेख बाळकृष्णदास वेंकटीदास.
रा० रा० गांधी गोपाळदास बाळकृष्णदास.

रा० रा० शहा गोकूळदास रामदास (हरजिवन.)

रा० रा० शेठ रामदास लक्ष्मणदास.

रा० रा० शहा नारायणदास सरोत्तमदास.

रा० रा० देवी विठ्ठलदास रामदास.

रा० रा० शहा विष्णुदास भगवानदास.

रा० रा० शहा दामोधरदास भगवानदास.

रा० रा० शहा विठ्ठलदास किसनदास.

रा० रा० शहा गोकूळदास किसनदास.

रा० रा० शहा शितारामदास किसनदास.

रा० रा० गांधी वासुदेवदास गणपतदास.

रा० रा० शहा सरोत्तमदास पुरशोत्तमदास.

रा० रा० शेठ गोवर्धनदास वेंकटीदास.

रा० रा० शहा वासुदेवदास लक्ष्मणदास.

रा० रा० शहा मनमोहनदास लक्ष्मणदास.

रा० रा० शहा सुन्दरदास राजाराम.

रा० रा० शहा रतरामदास शितारामदास.

रा० रा० शहा वामनदास पुरषोत्तमदास.

प्रासंगिक देणगी.

१५ शेट पुरुशोत्तमदास गोकूळदास पुणेकर, (विवाहनावक्ते.)

१० गांधी विष्णुदास सितारामदास सतारवाला.

५ देवी गोपाळ गणेश (पत्निना स्मरणार्थ.)

२। गांधी कृष्णाबाई भ्रतार गोकुळदास.

१ देवी गोपाळ गणेश.

२॥ किरकोळ देणगी.

विसावड-नागर हितवर्धक समाजनो हिशेबनो तक्तो.

मिति भादरवा शु॥ १४ संवत १९७२ ता० १०।९।१६ पासेथी
मिति प्र. भादरवा शु॥ १४ संवत १९७३ ता० ३१।८।१७ सुधी.

जमा रुपया.

३२८१ वर्गणि दाखल आवेली रकम.

१५८१२ दणगादाखल आवेली रकम.

८२ प्रवेश फी.

२१८४ संमेलन साठ आवेली रकम.

१७८३.

खरच रुपया:—

२०८४ समाज साहु सामान लीधु तेनी रकम.

११८१२॥ मासिको चोपडियो अने छापा साहु खरच.

६ समाज साहु नोकरनो खरच.

७८४। कीरकोळ खरच कागद, पेनसील, दिवो वगैरे.

८१० श्री सतारा माहाजनना तरफ वाडाना दुरस्तीना.

१८७। पान सोपारी माटे थयेलो खरच.

२३८१२॥। संमेलन माटे थयेलो खरच.

२६८। श्री शिल्लक रोकडा खजीनदार पासे,

१७८३ सेक्रेटरी–देवी गोपाल गणेस.

उपर लखेलो हिसाब तपासी जोयो बराबर छे

सतारा
मि॥ भादरवा शुद १४ संवत
११७३

शहा गोपाळदास विठ्ठलदास (खजीनदार)
पारेख गोकुळदास व्यंकटीदास (आडिटर)

वार्षिक संमेलननादीवसे सवार पासेथी ठरेलो कार्यक्रम सारा रीते थयो, अने सांजे ८ वागे देवी गणपतदास हिराचंदना अध्यक्षता नीचे रिपोर्ट वाच्यन थयु. ते वखते समाजना सेक्रेटरीये समाजनी हालसुधीनी थयेली कामगिरी अने शिक्षणनु तथा समाज सुधारणानु महत्व कह्यु. तेने पुष्टीदाखल शा. वामनदास पुरषोतमदासनु भाषण थयु. तेउपर अध्यक्षनु. सुश्राव्य, बोधपर, उपदेशपर सारुच भाषण थयु. विशतो आपणु दुटपीणाथी केटलु नुकसान थायछे, बैराओने गृहशिक्षण छोकराओने शिक्षनी घणीच जरोरीछे. येवा कळकळना शद्बतो कह्यु. पछी पान बिडा वाटवामा आव्या. ते वखते मुंबईवाला शेट विठलदास नारायणदास ये गुजराथी शिक्षण माला माटे गुजराथी टाईपआप्यो करीने अध्यक्ष महाराजये केयु तेप्रमाणे मळ्योछे. आउपरथी आपणामा शिक्षणनी जाणीव केटली उत्पन्न थईछे ते मालेम पडशे. अमो तेओना घणाच आभारी छे.

सेक्रेटरी.

प्रकाशकना बे शब्द.

श्री भगवानना कृपाथी गुजराथी शिक्षण मालानु बीजुं पुष्प तेम आश्रयदाता आगळ मुक्यु छे पाछळला अंकमा चुको थई होय तो ते बदले वाचक वर्ग क्षमा करशे एम आशा छे.

हालनी स्थिति केवी छे ए केहवानी जरूरी नथी. आर्था मालामा सुधारो करवानो वचार छे; पण वर्गणीदारना आश्रय उपर वधारे सुधारो करवानु अवलंबान छे. रहेली वर्गणी जरूर मोकलजो अने एक नवीन वर्गणीदार मळाईने आपवानी तसदी लेशो एवी आशा छे आवता अंकमा सतारना समाजनो रिपोर्ट अने सारा लेख आवशी आवतो अंक आसो शुदमा प्रसिद्ध थशे. **प्रकाशक.**

लवाजम.

गामना लोकोनें वार्षीक न्योछावर	१॥
एजंट मार्फत...	१॥४
व्ही. पी. टपाल हांशीलसह ...	१॥१०

किरकोळ अंकनी किमत ॥३

जाहेरखबरना भाव.

आखा एक पाननें	मास	१२	रु० १२,	आ० ०
आर्धा पाननें ...	मास	१२	रु० ७	आ० ०
फुल पेजनें ...	मास	१	रु० २	आ० ०
दर लाईननें ...	मास	१	रु० ०	आ० १

ज्ञाती बांधवना पासेथी भाव बदले सवलतथी लेवामा आवशे.

सुचनाः—गुजराथी शिक्षण-मालानो अंक नहीं मळेतो ८ दिवसना अंदर कागळ लखेतो मोकलवामा आवशे. आपणु ठेकाणु बदलेलु हसेतो खुलासो करवो.

व्यवस्थापकः—गुजराथी शिक्षण-माला,
सतारा.

કાગડા કરતા પણ કંગાલ મનવાળા તેવા પુરું દુરથીજ નમસ્કાર કરું છું કે જેઓ પોતે પરમસુખમ રહી વિપત્તીમા મગ્ન થયેલી પોતાની જ્ઞાતિનું સ્મર કરતાં નથી,

કવી—નર્મશંકર

जोईये छी.

गामोगांम माला वेचवा बदले एजंट जो... तेना बदलेनो खुंलासो मालाना सेक्रेटरीतक मळशे.

जेहेरखबर.

आपणा वीसा नागर वणिक ज्ञातीमा जे गरीब विद्यार्थी छे तने निशाळनी फी तथा भणवानी चोपडीओ जोती होय तओये आमोनें नीचे सरनामु लखवुं.

D. *C/o* मेनेजर गुजराथी-शिक्षणमाला
सतारा.

हें पुस्तक दत्तात्रय रामचंद्र चितळे यांनी सातारा भवानी नं. १०१ येथें आपल्या 'शुभसूचक' प्रेसमध्यें छापिलें आणि गुजराथी शिक्षण मंडळाकरितां गोपाळ गणेश देवी यांनीं महाजनवाडी मंगळवार नंबर १९० सातारा येथें प्रसिद्ध केलें.